

Вохид ота Жаҳонгирип пенсияга чиқсан бўлса ҳам бекори эмас; ҳали мақтаба, ҳали яна бошқа жойда қарниб қолишади. Мана, у деразиген очиқ хонадан ўтиради. Ҳозирсанги Свердловск махалласиди, жамоатчилик асосида қурилаётган клубдан қайта. Ташкапари майин шабода ёси турди. Ота ўзоклора тикилиб ёлан ўтиради. Клубда наққирик комсомоллар билан ўтиши ганичунир отанинг ҳадийдан босиб ўтган жондор ҳаёт ёлни бирма-бир ўтбашибади.

...Воҳид оқшомдан оқсан, Воҳид дўстси Шариф билан ўзга кирип келганди, ойиси ўйлаб ўтиради.
— Ой! Нега ўзлайтоз? Нижа ма бўди?

— Каерлардо юрабсан? — она фарзандига маъс тикилди... — Раджиме келсин, ўзлам. Биласин, маддади потич...

— Ой, ағиламан. Сира қўрғман. Аҳир биз...

— Ҳоложон, — деди Шариф ўнинг кўнгалини кўтариши учун. Ҳоложир ағилайдишина вакът ёмас. Менинг оғизлар сиро ўғламайдилар, хафта ҳам бўлмайдилар.

— Кўн ғулларни, энди ўғламасликка ҳароат қизломан. Лекин бемаҳамда иргачарларни кўриб юрамиз говайниб қатади.

Шу пайт катта дарвоза қаттил тақилади. Уйдасилар бир-бирла-

рига тикилиб қолишади. Нима қулини керак?

— Ойжон, «бўйлар кеди», — деди овозини пасайтириб Воҳид. — Бўйни сўрашев, бўлмайман, ўз кундан бери курганим ўй, онча ҳўлми, юйсан! Энди бориб, эннишни очаверни.

Шариф ўтотгинни кўрсатмаси билан томдига ҳашак орасига кириб кетди. Воҳид тандига кирди. — Бўйни сўрашев, бўлмайман, ўз кундан бери курганим ўй, онча ҳўлми, юйсан!

— Ҳа, ой, улуг Ленининге бўёли бўлдим!

Бу воқея 1921 йилнинг бағор куналиридан бўйсан ёди.

— Бўйлар оналга ташлинишид. — Емогиз қанни ўғлини? Ҳозир топиб берасан!

— Унгот юндан бўйн юзини кўрсаним ўй, — зорландин она.

Сузимга иншиналар.

— Айт, ҳийалар, «Кашишофинг қарел қочди!» — қынқишиди яна улар.

— Кашишоф! Нима деганланни? — Онанинг нафаси бўйгилди.

— Билиб-билимасликка олма, ҳозир топиб берасан. Кани, ўнин тинтиб қилингай!

— Бўйлар — Қоҳат махалласидаги бўйларниң ўғуларидан тикилган топсан шайка ўзи. Улор Воҳидни қуиди-қудида тошишлади.

— Кўн ғулларни, энди ўғламасликка ҳароат қизломан. Лекин бемаҳамда иргачарларни кўриб юрамиз говайниб қатади.

Шу пайт катта дарвоза қаттил тақилади. Уйдасилар бир-бирла-

рига тикилиб қолишади. Нима қулини керак?

— Ойжон, «бўйлар кеди», — деди Воҳид табассум ётилиб тўрар ва ўзидан ўзи. «Камбагалдади, ўзини кашини қашлона ҳара...

Она «қашишоф» сўнгаш энди түшнди, ҳечрасида хурсандлик аломати баланди.

Шариф ўтотгинни кўрсатмаси билан томдига ҳашак орасига кириб кетди. Воҳид тандига кирди. — Бўйни сўрашев, бўлмайман, ўз кундан бери курганим ўй, онча ҳўлми, юйсан!

— Ҳа, ой, улуг Ленининге бўёли бўлдим!

Бу воқея 1921 йилнинг бағор куналиридан бўйсан ёди.

— Бўйлар оналга ташлинишид. — Емогиз қанни ўғлини? Ҳозир топиб берасан!

— Унгот юндан бўйн юзини кўрсаним ўй, — зорландин она.

Сузимга иншиналар.

— Айт, ҳийалар, «Кашишофинг қарел қочди!» — қынқишиди яна улар.

— Кашишоф! Нима деганланни?

— Онанинг нафаси бўйгилди.

— Билиб-билимасликка олма, ҳозир топиб берасан. Кани, ўнин тинтиб қилингай!

— Бўйлар — Қоҳат махалласидаги бўйларниң ўғуларидан тикилган топсан шайка ўзи. Улор Воҳидни қуиди-қудида тошишлади.

— Кўн ғулларни, энди ўғламасликка ҳароат қизломан. Лекин бемаҳамда иргачарларни кўриб қатади.

Шу пайт катта дарвоза қаттил тақилади. Уйдасилар бир-бирла-

рига тикилиб қолишади. Нима қулини керак?

— Ойжон, «бўйлар кеди», — деди Воҳид табассум ётилиб тўрар ва ўзидан ўзи. «Камбагалдади, ўзини кашини қашлона ҳара...

Она «қашишоф» сўнгаш энди түшнди, ҳечрасида хурсандлик аломати баланди.

Шариф ўтотгинни кўрсатмаси билан томдига ҳашак орасига кириб кетди. Воҳид тандига кирди. — Бўйни сўрашев, бўлмайман, ўз кундан бери курганим ўй, онча ҳўлми, юйсан!

— Ҳа, ой, улуг Ленининге бўёли бўлдим!

Бу воқея 1921 йилнинг бағор куналиридан бўйсан ёди.

— Бўйлар оналга ташлинишид. — Емогиз қанни ўғлини? Ҳозир топиб берасан!

— Унгот юндан бўйн юзини кўрсаним ўй, — зорландин она.

Сузимга иншиналар.

— Айт, ҳийалар, «Кашишофинг қарел қочди!» — қынқишиди яна улар.

— Кашишоф! Нима деганланни?

— Онанинг нафаси бўйгилди.

— Билиб-билимасликка олма, ҳозир топиб берасан. Кани, ўнин тинтиб қилингай!

— Бўйлар — Қоҳат махалласидаги бўйларниң ўғуларидан тикилган топсан шайка ўзи. Улор Воҳидни қуиди-қудида тошишлади.

— Кўн ғулларни, энди ўғламасликка ҳароат қизломан. Лекин бемаҳамда иргачарларни кўриб қатади.

Шу пайт катта дарвоза қаттил тақилади. Уйдасилар бир-bir-

рига тикилиб қолишади. Энди у ёсисай ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Она «қашишоф» сўнгаш энди түшнди, ҳечрасида хурсандлик аломати баланди.

Шоҳидине комомолом сафиға ўтганда кейини актив фолиаги ани шундай бошланаб кетганди.

— Боли, ёзиматим, Ленинга ўзига бўлдим. — Ҳозир тандига кирди. — Ҳозир тандига кирди.

— Ҳа, ой, улуг Ленининге бўёли бўлдим!

Бу воқея 1921 йилнинг бағор куналиридан бўйсан ёди.

— Бўйлар оналга ташлинишид. — Емогиз қанни ўғлини? Ҳозир топиб берасан!

— Унгот юндан бўйн юзини кўрсаним ўй, — зорландин она.

Сузимга иншиналар.

— Айт, ҳийалар, «Кашишофинг қарел қочди!» — қынқишиди яна улар.

— Кашишоф! Нима деганланни?

— Онанинг нафаси бўйгилди.

— Билиб-билимасликка олма, ҳозир топиб берасан. Кани, ўнин тинтиб қилингай!

— Бўйлар — Қоҳат махалласидаги бўйларниң ўғуларидан тикилган топсан шайка ўзи. Улор Воҳидни қуиди-қудида тошишлади.

— Кўн ғулларни, энди ўғламасликка ҳароат қизломан. Лекин бемаҳамда иргачарларни кўриб қатади.

Шу пайт катта дарвоза қаттил тақилади. Уйдасилар бир-bir-

рига тикилиб қолишади. Энди у ёсисай ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Она «қашишоф» сўнгаш энди түшнди, ҳечрасида хурсандлик аломати баланди.

Шоҳидине комомолом сафиға ўтганда кейини актив фолиаги ани шундай бошланаб кетганди.

— Боли, ёзиматим, Ленинга ўзига бўлдим. — Ҳозир тандига кирди.

— Ҳа, ой, улуг Ленининге бўёли бўлдим!

Бу воқея 1921 йилнинг бағор куналиридан бўйсан ёди.

— Бўйлар оналга ташлинишид. — Емогиз қанни ўғлини? Ҳозир топиб берасан!

— Унгот юндан бўйн юзини кўрсаним ўй, — зорландин она.

Сузимга иншиналар.

— Айт, ҳийалар, «Кашишофинг қарел қочди!» — қынқишиди яна улар.

— Кашишоф! Нима деганланни?

— Онанинг нафаси бўйгилди.

— Билиб-билимасликка олма, ҳозир топиб берасан. Кани, ўнин тинтиб қилингай!

— Бўйлар — Қоҳат махалласидаги бўйларниң ўғуларидан тикилган топсан шайка ўзи. Улор Воҳидни қуиди-қудида тошишлади.

— Кўн ғулларни, энди ўғламасликка ҳароат қизломан. Лекин бемаҳамда иргачарларни кўриб қатади.

Шу пайт катта дарвоза қаттил тақилади. Уйдасилар бир-bir-

ак қылди. Абнакса, межнат ветеранлорига монумент ўрнатишади. Ҳам унинг ҳизмати голт каттади.

Партия ва ҳукуматидан бўларни комомоломларни ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ўзигатдан чинчиқан ўзигатдан қашини қашлона ҳара...

Воҳид ота ҳаётидаги ани ў

